

Politični ogled.

Bivši trgovinski minister baron Dipauli je dne 28. jan. na Dunaju v 61. letu svoje starosti umrl. Bil je vodja katoliško-narodne nemške stranke na Tirolskem ter je užival v deželnem zboru tirolskem in državnem zboru velik ugled. Kot trgovinski minister pod gromom Thunom je pokazal velike duševne zmoglosti. Zadnja leta se ni več bavil mnogo s politiko, ker je bil bolehen in so mu že zelo opešale oči. Vsi so občudovali njegovo trdno versko prepričanje in gorko ljubezen do ljudstva. Kot Nemec ni bil nestrpen, ampak za enakopravnost vseh avstrijskih narodov.

Novi vojaški zakon bo prišel prej ali slej v naši državni zbornici v pretresovanje. Šlo se bo za to, ali bodo vojaki služili zanaprej samo dve leti, ali pa še nadalje tri kot doslej. Kmetijski poslanci bodo morali posvetiti temu zakonu več pozornosti. Za kmeta se morajo dobiti iste ugodnosti kot imajo meščani. Kdor je n. pr. izdelal kmetijske šole, njemu naj je dovoljeno služiti tudi samo eno leto. Na to, da se meščanski sinovi pri naborih mnogokje brezvestno oproščajo, naj se strogo pazi in naj se krivi kaznujejo. Pri vojaških vajah se naj ozira na kmetško delo in naj se zmanjšajo za polovico tega časa, skozi katerega sedaj trpijo.

Nemiri na Ruskem. Krvavi dogodki, ki jih je bil Petrograd dne 22. januarja pričal, se niso več ponovili. Delavci so videli, da so bili zapeljani od svojih židovskih in nihilističnih voditeljev, ter so se zadržali mirno in dostojno. V mnogih delavnicah so zopet pričeli delo. Večji nemiri nego v Petrogradu so pa sedaj po drugih mestih v državi. Samoumevno! Strašne novice iz Petrograda so razburile delavce vse povsodi in tudi izven Petrograda so se delavcem pridružili hujskači, ki se jih prigovarjali k nemiru. Tako so po vseh večjih mestih ustavili delavci delo, in posebno veliko stavkujočih delavcev je v Moskvi in Varšavi, kjer je prišlo tudi do spopadov med delavci in policijo. A tudi tukaj uvidevajo delavci počasi, da so jih voditelji spravili na kriva pota. V Moskvi so v večini tovarn zopet pričeli delati. Želeči je, da se delavci ne dajo več izrabljati hinavskim hujskačem, a želeči tudi, da vlada skrbi za blagostanje delavskega stanu odslej bolj skrbno ter da ljudstvu več prostosti in pravice.

Velikanska stavka na Nemškem. V premogokopih na Vestfalskem in na Porenkem ob reki Ruri je ustavilo okoli 240.000 delavcev delo. Stavka traja dalje. Lastniki premogokopov so na nečuten način izrabljali moči delavcev ter spravljali njih življenje v nevarnost. V omenjenih premogokopih dela tudi več tisoč Slovencev, ki so se vsi pridružili stavkujočim. Nemška vlada vleče s posestniki premogokopov, z izsesavci delavcev, za to se ne ve, ali bo stavka kmalu končana ali ne, in bolj se še je vsled tega stališča vladinega bati, da se bodo morali delavci brezpogojno udati. Katoliške stranke na Nemškem denarno podpirajo stavkujoče delavce!

Državnozbornske volitve na Ogrskem. Dne 26. jan. je bila velika volilna bitka na Ogrskem. Ministerski predsednik grof Tisza je nameraval spremeniti poslovnik v državni zbornici, da onemogoči obstrukcije, ki je nastopala po avstrijskem zgledu tudi na Ogrskem. Predno pa je to storil, razpustil je državni zbor ter razpisal nove volitve. Ako hoče ljudstvo dela v zbornici in ne obstrukcije, naj voli vladne pristase. Ljudstvo pa je pri volitvah odločilo proti vladi. Od 400 poslaniških mest je dobila vlada samo 154 poslancev, vse druge pa združeni nasprotniki. In kar je velikega pomena, postala je najmočnejša stranka na Ogrskem sedaj Košutova stranka, ki noče z Avstrijo imeti nič skupnega nego osebo vladarja. Grof Tisza bo seveda odstopil od vlade in vse se radovedno vprašuje, kdo bo nastopil njegovo dedščino in kakšen bo program nove vlade.

Dopisi.

Ptuj. (Štajerčeva usiljivost.) Primerilo se je vse polno slučajev, da so poštni uradi, kateri so „Štajere-a“ vsled izrečne želje naslovnika uredništvu vrnil, istega z dobesedno reklamacijo nazaj dobili:

Prosimo, da se list naročniku zopet dostavi. Ako ga naročnik v resnici nadalje noče več sprejemati, naj se o tem na zavitku tega lista, katerega smo poslali, v svrhu reklamacije nazaj, pismeno izjavi in to izjavo lastnoročno podpiše.

Upravištvu „Štajere-a“ v Ptuj.

Ta čin je protipostaven. Naslovnik se ne more siliti, da bi tako ali enako izjavo sam podpisal. Dotična naredba pravi, da ako to stranka sama ne stori, naj to dostavljalec napiše. Dva- ali trikrat eno in isto dostavljati, je tudi protizakonito. Mnogo poštinih uradov tega ne ve, in izpolnjuje take protipostavne želje „Štajere-a.“ Kako pa c. kr. poštni urad v Ptuj pripuša, da se stotine takih iztisov po svetu okrog pošiljajo, je nerazumno. Ali je c. kr. pošta tudi že v službi „Štajere-a“ v Ptuj? Slovenski listi, oziroma naši poslanci bi morali pri c. kr. poštnem ravnateljstvu v Gradcu to stvar nekoliko podpreti.

Sv. Barbara v Halozah. (Spomini s potovanja.) Preteklo je že celih 10 let, odkar nisem bil več v tem kraju, kateri se je že od nekaj v tem ali drugem odlikoval od sosednih. Tako je nastal med tukajšnjimi prebivalci nekak ponos, kateri pa je postal posebno v slednjem času tudi docela opravičen. V dokaz te trditve mi dovolite samo nekatere naprave. Gotovo ni v celih Halozah primeroma toliko goric obnovljenih, kakor jih je v barbarski fari. Kje, vas vprašam, sosedje, imate tako lepo šolsko poslopje, kakoršno je tukaj? Pa tudi obisk šole ni menda nikjer boljši. Da tukaj stariši v resnici radi pošiljajo v šolo otroke, lahko iz tega sklepate, ker obiskuje prostovoljno po 20 in več šoli odraslih dečkov že tretjo zimo po nedeljah in praznikih kmetijski nadaljevalni tečaj, radi katerega Barbarčane zavidajo na daleč v okolici. Upati je celo, da bo število teh slušateljev od leta do leta naraščalo, kajti precej tukajšnjih mož je trdno prepričanih, da tudi kmetovalcu več ne zadostuje ljudska šola, ter da se je njemu treba še čez 14. leto učiti, če hoče, da ne podleže v vedno ljutejem boju za obstanek. — Koliko se tukaj bere, vidite iz tega, da je bralno društvo v pretečenem letu izposodilo čez 2500 števk. — Pa še jedno dobrodelno napravo imajo, kakoršnih je še zelo malo po Slovenskem — v Halozah je pa sploh jedina — in to je tamošnja šolarska kuhinja. V tej dobiva že drugi mesec okoli 130 otrok toplo kosilo in do zdaj se je že do 3.000 porcij razdelilo. Šolarska kuhinja je bila pa ravno tukaj že zelo potrebna, ker je menda v okolici ni fare, v kateri se bi pridelalo tako malo jestvin, kot pri Sv. Barbari. Tukaj je baje samo par kmetov, katerim ni treba žita kupovati. Za kosilo se v obče malokje kuri in deci je raz obraz citati, da se ji po malem kruh reže.

Podporno društvo, katero vzdržuje to kuhinjo, nabira ravno sedaj udnino za tekoče leto ter se nadeja, letos mnogo udov pridobiti, ko je v dejanju pokazalo svoj namen. Saj pa imate domačini lepše prilike, pokazati svojega rodoljubja, kakor če podpirate to društvo, ki ima tako blag namen, pomagati mladini, da se lažje udeležuje pouka. Govoril sem pred kratkim z nekim odličnim možem. Ta je rekel, ljudstvo bi se moralo pri občinskih volitvah ozirati bolj na može, koji store kaj za občni blagor, ne pa tiste bahače, ki ne vedo druzega govoriti, kakor „Jaz sem to storil...“ „Meni se imate zahvaliti...“ in se puste le iz dobičkarje voliti. Sicer je pa boljše poznate, kot pisec teh vrst.

Mnogi bi pa tudi pristopili k podpornemu društvu, a dvomijo na tem, če bi bilo to njih početje tudi dobro delo. Kaj ne, g. urednik, vsak, tudi najmanjši dar, ki ga podelimo z

dobrim namenom temu zavodu, nam bo Bog ravno tako zaračunal, kakor da bi ga bili kakemu ubožcu dali.

Nekaj pa še vedno imate, Barbarčani, s čemur se ne smete nikakor ponašati; in to so vaše orglje. Te nikakor več ne zadostujejo. Stare so že gotovo mnogo čez 100 let in jih vsled tega tudi ni mogoče nikakor popraviti. Te le pačijo vaše prelepe cerkveno petje. Kakor sem slišal, se že govori nekaj o nabiranju prostovoljnih prispevkov za nove orglje. Treba le še določiti može, kateri bi ta težek pa nevhvaležen posel v roke vzeli. Tukaj bo najbolje, ako pooblastite s tem delom v vsaki občini po jednega moža, do katerega imate največ zaupanja. Čim hitreje to storite, tem hitreje bo nabran znesek, tem hitreje dobite nove orglje, ki bodo primerne vaši, drugače čedni farni cerkvi. Kaj ne, Barbarčani, ko pridem v prihodnjic, vas bodem mogel tudi v tej zadevi pohvaliti!

Pameče. (Smrt.) Dne 20. m. m. zapeli so zvonovi zadnje slovo najstarejšemu pameškemu farmanu, Martinu Krajncu, ki je bil gotovo starosta cerkovnikov cele naše škofije. Dosegel je redko starost 90 let, med kojimi je nad 60 let opravljal službo mežnarja in orgljarca, tako da bi bil lahko obhajal biserni jubilej svojega vzglednega službovanja. Več let je romal za svojo službo po svetu, dokler ni v mirnih Pamečah našel zadovoljnost svojega srca. Služboval je na slavnem gradu pri Staremtrgu, pri Sv. Petru na Kronske gori, v Spodnjem Dravogradu, Razborju, Sv. Miklavžu, Venčesu, v Črnečah, na visokih Pernicah in nad 40 let v Pamečah, kjer je preživel tri župniki. Bil je do zadnjega delaven, prehodil je še vsak teden tri četr ure dobro pot v Slovenjgradec in zagledal si ga lahko malodane vsako nedeljo tik velikega altarja v župnijski cerkvi pri službi božji, kjer je s svojimi starinskimi očali molil iz kakega starodavnega molitvenika. Obrnil si je še mladeniško sveži spomin za podrobne dogodke iz davnih časov; a telesno je hiral zlasti zadnja leta, tako da je povsem spoznal resničnost 89. psalma: „Dni naših let je 70, pri močnejših 80 let; in kar je več, je težava in bolečina.“ Njegov pogreb se je vršil v nedeljo, dne 22. t. m. ob ogromni udeležbi faranov. Gospod župnik spregovorili so mu kratko slovo, med katerim je zablestela marsikatera solzica v očeh hvaležnih faranov, pevci pa so mu zapeli lepo nagrobnico.

Gornjigrad. (Gornjegrajski okrajni zastop) je v svoji glavni skupščini dne 23. m. m. sledeče sklenil: 1. Proračun okrajnega ubožnega zaklada se nespremenjen sprejme z dohodki 2330 K in z ravno toliko stroški. 2. Proračun okrajnega zastopa kaže dohodkov 182.088 K 62 vin., stroškov 177.356 K 13 v., toraj preostanka 4732 K 40 vin., okrajne doklade znašajo 50%. Z ozirom na nalog štajerskega deželnega odbora glede prošnje občine Solčava, naj bi se cesta od levega brega Savine pod Solčavo skozi vas Solčavo sprejela v okrajno cesto II. reda, se soglasno sklene: Okrajni zastop gornjegrajski sprejme ta del občinske ceste v okrajno cesto II. reda, ako prispeva država za ta del ceste 40% in dežela 30%, kakor prispevate te dve zastopstvi za cestno progo Ljubno-Luča. Na predlog g. Iv. Zagožena se soglasno sklene, da naj okrajni odbor občina Bočna podeli podporo 400 K za razne naprave, ker je ta občina v velikih denarnih stiskah vsled velike povodnji predlanske leto. Županstvo na Ljubnem so podelili dovoljenje trško žago prodati Jožefu Kočvarju in Janezu Kopušar za 2800 K. Č. g. Josip Dekort predlaga, naj izposluje okrajni odbor gornjegrajski graščini pri deželnem odboru kako podporo za napravo mostu čez Dreto pri Vrbovcu. Se soglasno sprejme. G. Anton Turnšek predlaga, naj se naprosi deželni odbor, da se nastavi v okraju gornjegrajskem živinozdravnika, kateremu bi tudi okraj primerno prispeval. Soglasno sprejeto. Predlog g. Tomaža Krefelja, da se most čez mlinsko strugo v Ljubiji napravi nov in se za trame

stare železniške šine kupijo, se soglasno sprejme. Soglasno se tudi z navdušenim odobrovanjem sprejme predlog g. Josip Ulčnika, da se slovenskim štajerskim deželnim poslancem za njihov energičen nastop v deželni zbornici izreče pohvalno priznanje.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Iz finančne službe. Prestavljeni so: davčni kontrolor Rud. Vivod iz Šmarja pri Jelšah v Gornjigrad, davčni pristav Lovrenc Kuharič iz Rogatec v Šmarje pri Jelšah, finančni nadpaznik Ivan Gošer iz Žalca v Brežice.

Imenovan je za notarja v Gornjemgradu notarski kandidat gospod Avgust Drukar v Ljubljani.

Pošta in narodni kolek. Poštno ravnateljstvo je odločilo, da se ne sme na dopisnice prilepiti narodni kolek spredaj. Prednja stran je samo za naslov. Ako je kaj drugega na prvi strani prilepljenega kakor poštna znamka, smatra se dopisnico za pismo in se mora plačati kazen. Naj se toraj narodni kolek prileplja na dopisnicah na drugo stran. Nemške uradnike pač bodejo narodni koleki v oči, ker se že nahajajo skoro na vsakem pismu.

Srebrno poroko sta obhajala na Krapji pri Ljutomeru zakonca Josip in Katarina Karba dne 28. januarja. Širšemu svetu znanej obitelji: Vse dobro!

Mariborske porotne obravnave. V prihodnjem zasedanju pridejo pred porotnike 17letni Ivan Kociper iz Ptuja zaradi goljufije, 22letni posestniški sin August Friedl iz Rogoznice zaradi uboja.

Morilec Majcen pomiloščen. Cesar je pomilostil Antona Majcena, ki je bil zaradi umora dekletke Antonije Pozeb na smrt obsojen. Kazen se mu je spremenila v doživetje težko ječo.

Vinarski, sadjarski in viničarski tečaji se bodo vršili od 6. do 18. marca na mariborski sadjarski in vinarski šoli. Zglašiti se je do 15. febr. pri ravnateljstvu. Vse natančnejše je razvidno iz razglašene med inserati.

Iz mariborske okolice se nam piše: Slovensko časopisje naj bi občinstvo, katerega se pošte poslužuje, nato opozorilo, da naj pri naslovih, osobito pri vpisanih naslovih, ne piše, kakor je sedaj navada n. pr. v Mariboru, v Ljubljani, itd. ampak samo Maribor, Ljubljana. V knjigah, katere so poštnim uradnikom na razpolago, se najde samo, Maribor-Marburg, Ljubljana-Laibach, itd. „v Mariboru“ ni ne duha ne sluba. Nemški uradniki, katerih je žal vse polno na Spodnjem Štajerskem, lahko zahtevajo, da jim stranka nemško krajevno ime pripiše, ker se krajevno ime „v Mariboru“ samo nikjer ne najde. — Bil sem svedok, ko je neki slovenski rodoljub oddal pošto nakaznico pod naslovom „v Pulji.“ V dotičnem poštnem uradu sedelo je 5 uradnikov, a vsi trdi Nemci, nakaznica se ni sprejela, ker v poštni naslovni knjigi krajevnega imena „v Pulji“ niso nikjer našli, šele potem, ko je stranka pristavila nemški „Pola“ so jo sprejeli. Stranka se je pritožila, a ni nič opravila, ker se je pošto ravnateljstvo izjavilo, da krajevna imena „v Pulji“ v pošto-pomožnih knjigah ni najti — toraj je dotični poštni urad prav imel. — Taki neljubi dogodki bi gotovo izostali, ako bi mojo omenjeno misel slovensko občinstvo upoštevalo. Reklo se bo, zakaj so nakaznice, spremnice, itd., kamor se ima krajevno ime zapisati s črko „v“ natisnjene? Če prav je to istina, bi se dalo temu ugovarjati, da dotični, kateri je prestavo preskrbel, ni vedel zakaj se gre, ali pa od praktičnega postopanja poštne službe nič ne razume. Sicer pa menim, da bi se dalo to, ako bi se naši voditelji za te napake kaj zanimali, kmalu in lahko popraviti. Začetek je storjen, prilika je dana — torej! Slovensko časopisje se prosi, da bi to ponatisnilo.

Celjska slovenska gimnazija. V zavedi celjske slovenske gimnazije je bil dne 28. t. m. shod nekaterih, sicer baje iz vseh slojev, izbranih celjskih Slovencev, ki je zavzel isto stališče, kakor smo je mi vedno dosedaj zavzemali, namreč: Gimnazijalni zavod še naj nadalje ostane v Celju in se razširi v višjo gimnazijo! Ker celjski voditelji niso hoteli sklicati zaupnega shoda vseh spodnještajerskih Slovencev, primorani smo, o zadevi še nadalje javno razpravljati v časnikih. V poročilu „Domovine“ o ozkem celjskem zaupnem shodu je nekoliko netančnosti in neresničnosti, ki v sedanjih trenutkih, ko je vse vznemirjeno, ne bodo uplivala pomirjevalno. Da je vlada vpostavila v državni proračun zadnjih let postavko za ta zavod ne v edino primernem kraju Celju ampak pri Celju, se je zgodilo sicer brez volje naroda, a ne brez vednosti državnega poslanca viteza Berkasa. O tem se je že svoječasnno pisalo javno! Čudno pa je, da „Domovina“ poroča, da je dr. Dečko „sam prostovoljno in lojalno ter odločno vladi odrekel obljubljenost (!) stavbišče“, ko imamo vendar mi pismo od glavnega urednika „Domovine“ dr. Vek. Kukovca v rokah, v katerem nas prosi, naj molčimo o celi zadevi, in kjer o prostovoljnem (!) odreku (!) obljubljenega (!) stavbišča ni govora, ampak ravno nasprotno, da je četvorica celjskih odvetnikov uplivala na dr. Dečka, da je preklical prodajo, ne pa odrekel obljubljenost stavbišče. Zakaj take neresničnosti, ko je treba sedaj največje jasnosti, da se stvar najhitreje v korist naroda konča? Kupna pogodba je pravomočna, in ne gre se več za „obljubljenost“ stavbišče. Glede samozagovora dr. Dečka nam je omeniti, da so res celjski možje večkrat pretresovali o prostorih v najbližji okolici, a odločno so že pred dvema letoma odbili predlog dr. Dečkov, naj se tudi njegov travnik smatra primernim za gimnazijsko stavbišče. Dr. Dečko je to dobro vedel, a v kljub temu brez vednosti drugih celjskih Slovencev prodal travnik vladi, in to je ravno njegova krivda! Končno se hučuje dr. Dečko na „Slovenca“, ker ta list po dr. Dečkovem mnenju namigava o materialnem (denarnem) dobičku pri prodaji. In dr. Dečko pravi: „To namigavanje je gola podlost in nesramnost, za katero nimam drugega kakor zaničevanje!“ Saperlot! Zraven zaničevanja bi mi pač pričakovali, da predloži in objavi dr. Dečko javnosti vse natančnosti o prodaji svojega travnika. To bi prej preprečilo morebitna „namigavanja“ kakor dr. Dečkovo „zaničevanje!“

Letošnji nabori se bodo vršili: V Radgoni 1. in 2. marca, v Omureku 3., 4. in 9. marca, v Mariboru (za okolico) 1., 3., 4., 5., 6. in 7. aprila, v Mariboru (za mesto) 25. in 26. aprila, v Slovenski Bistrici 17., 18. in 19. aprila, v Št. Lenartu v Slov. gor. 28. in 29. aprila, v Gornji Radgoni 1. in 2. marca, v Ljutomeru 3. in 4. marca, v Ormožu 6. in 7. marca, v Ptuj (za mesto) 8. marca, v Ptuj (za okolico) 9., 10., 11. in 13. marca, v Rogatecu 15. in 16. marca, v Šmarju 17. in 18. marca, v Konjicah 20., 21. in 22. marca, v Laškem trgu 24. in 27. marca, v Celju (za mesto) 28. marca, v Celju (za okolico) 29., 30., 31. marca in 1. aprila, v Brežicah 3., 4. in 5. aprila, v Kozjem 7., 8. apr., v Sevnici 10. in 11. aprila, na Vranskem 13. in 14. aprila, v Mozirju 15. in 17. aprila, v Šoštanju 18. in 19. aprila, v Slovenjgradcu 25. in 26. aprila, v Marnbergu 28. in 29. aprila.

Umrla je graščaku g. Frid. Berdajsu na gradu pri Celju hčerka gospodična Marija Berdajs. — V Lukaveh pri Sv. Križu na Murskem polju je umrl dne 10. jan. kmet Ivan Šalamon, oče rogaškega dekana č. g. Šalamona, v 70 letu svoje starosti. Svetila mu večna luč! — V Jarenini smo pokopali 24. januarja eno najblažjih žen jareninske färe Ano Jager. Kdo ni poznal rajne v Slov. goricah? Umrla je v lepi starosti 85 let. Ako ravno je bil dozdej 24. januar najbolj mrzel dan, je bil pogreb nad vse lep in veličasten. Pokopal jo je č. g. profesor Vreže iz Maribora

ob asistenci domačih gospodov in nečaka rajne č. g. Augustina Jager. Govoril ji je tudi ob grobu ganljivo slovo. Naj v miru počiva globokoverna ženkica! — Dne 24. januarja je umrla v Draženeh v župniji Hajdin pri Ptuj gospa Gera Osenjak, mati č. g. župnika M. Osenjaka pri Sv. Petru blizu Radgone, v 82. letu svoje starosti. — Umrl je v Negovi dne 26. jan. g. Jurij Repič v 76. letu svoje starosti. Kot godec je bil rajni vsled svoje šaljivosti daleč na okoli po Slov. gor., Murskem polju in Prekmurskem poznani. — V Dramljah je umrl 28. prosinca Jurij Korošec p. d. Fink, obče priljubljen pri vseh znancih, kateri so se v obilnem številu vdeležili njegovega pogreba. Zapustil je vdovo in 6 nepreskrbljenih otrok. Naj bo priporočen vsem prijateljem in znancem v pobožno molitev! — Iz Velike nedelje se poroča: V mesecu januarju je pri nas „bela žena“ dobro gospodarila. Imeli smo devet mrličev. V petek, dne 27. smo izročili bladni zemlji vrlega in povsod spoštovanega kmeta Franca Štager. Na pogreb, katerega se je vdeležilo obilno ljudstvo, sta prihitela tudi sorodnika pokojnikova mil. gosp. stolni župnik in kanonik Fr. Moravec iz Maribora ter Josip Poplatnik, kaplan iz Kamnice. Preč. gospod Fr. Moravec so sami do solz ginjeni ob odprtem grobu s kaj ginljivimi besedami vzeli slovo od pokojnega. Bog daj, da bi edini sin, kateremu še je tudi mati nevarno bolana, hodil v svojem življenju vedno po stopinjah svojega blagega očeta.

Ogenj. V Grobelnem je ogenj napravil veliko škodo v mlinu in na žagi inženirja g. Lebiča.

Nesreče. Pri Treh kraljih se je ponesrečil dne 16. t. m. 62letni hlapec Anton Klobasa. Plezal je po lestvi na podstrešje, pri tem se mu je spodrsnilo in je priletel s tako močjo na tla, da je dobil težke telesne poškodbe. Izdahnul je še isti dan svojo dušo. — Neprevidnost pri ognju je že zopet zahtevala svojo žrtev. V Smolniku sta pasla 7letna deklica Marija Šveiger in 7letni deček Jakob Jodl kozo v gozdu. Tam sta si zakurila. Pri tem se je vnela deklici obleka. Fant je letel prestrašen domu po pomoč. Ko je prihitel oče k deklici, našel jo je popolnoma nago zraven ognja ležati, zgorela ji je bila vsa obleka, njeno trupelce pa je bila ena velika opekline. Revica je še isti dan izdahnula svojo dušo. — Ponesrečil se je v rudniku Ojstro pri Trbovljah rudar Jernej Ransak. Skala ga je popolnoma zmečkala. Ponesrečeni zapušča vdovo.

Sv. Martin pod Vurberkom. Kmeti kaže, povem vam, da se naš martinski župan hudo boji za svoj županski stolec. Dobro slutiti, da se mu maji! Za to skrbno pošilja svoje sinove v druge občine, naj mu prihitijo na dan volitve na pomoč! Slovenski kmeti kaže, pozor! Ne volimo mož, ki vlečejo vedno in povsod z meščani!

Premog kopljejo. Iz Studenice pri Poljčanah se poroča, da so ondi premogove jame na novo odprli.

Ptujske novice. V sredo, dne 25. m. m. je umrla tukaj 81letna posestnica Ana Kratzer. — Dne 25. m. m. je bila pri ptujski okrajni sodnji zanimiva obravnava. Pek, župan ptujski in načelnik ptujskega okrajnega zastopa Ornik je tožil svojega najboljšega prijatelja inženirja Schmucka, ker mu je isti rekel, da je goljufal pri zadnjih volitvah v ptujski okrajni zastop. Pri obravnavi se je dognalo, da se je res prenapredil datum na nekem pooblastilu, da pa ni bil Ornik neposredno udeležen, ampak je bil samo v dotični sobi. Datum je dal prenaprediti odvetnik Fichtenau. Ker ni mogel Schmuck dokazati, da bi bil Ornik sam ponaredil pooblastilo, ampak da se je to samo v njegovi navzočnosti zgodilo, bil je obsojen na 200 K globe.

„Štajerc“ je zbesnel. „Štajerčev“ urednik je bil obsojen zaradi tega, ker ni prinesel popravka na zakonito določenem mestu, na